

GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN SINT MAARTEN

UITSPRAAK

In het geding van:

de stichting
SINT MAARTEN MEDICAL CENTER,
gevestigd in Sint Maarten,
verzoekster,
hierna te noemen: SMMC,
gemachtigde: mrs. M. Le Poole en D. Kweekel,

tegen:

1. DE INSPECTIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID VAN SINT MAARTEN,
2. DE INSPECTEURGENERAAL VOOR DE VOLKSGEZONDHEID VAN SINT MAARTEN

verweerders,
hierna te noemen: de Inspectie resp. de Inspecteurgeneraal,
gemachtigden: mrs. J.G. Bloem en J. Westra.

1. Aanduiding bestreden beschikking.

De beschikking van de Inspectie van 12 oktober 2012 waarbij de Inspectie aan SMMC dertien (13) lasten onder dwangsom heeft opgelegd.

2. Procesverloop.

Met een op 19 oktober 2012 ter griffie van het Gerecht ingediend beroepschrift (met producties) heeft SMMC beroep ingesteld als bedoeld in artikel 7 van de Landsverordening administratieve rechtspraak (Lar).

Op 19 november 2012 heeft de Inspectie een verweerschrift (met producties) ingediend.

Met verwijzing naar artikel 27 van de Lar heeft het Gerecht, alvorens een mondelinge behandeling te bepalen, partijen verzocht te repliceren en te dupliceren.

Op 12 februari 2013 is ter griffie van het Gerecht in eerste aanleg alhier een conclusie van repliek (met producties) ontvangen.

Op 26 februari 2013 is een conclusie van dupliek (met producties) van de Inspectie en de Inspecteurgeneraal ontvangen.

Bij brief van 4 april 2013 hebben de Inspectie en de Inspecteurgeneraal nog enige producties aan het Gerecht toegezonden.

Mondelinge behandeling van het beroepschrift heeft plaatsgevonden ter terechtzitting van 9 april 2013. Voor SMMC is verschenen haar directeur mevr. Y. van Ameyden alsmede enige andere medewerkers, bijgestaan door de gemachtigden voornoemd van wie mr. Le Poole op schrift gestelde pleitaantekeningen heeft voorgedragen en overgelegd. De inspectie is verschenen in de persoon van de Inspecteurgeneraal, dhr. E. Best, bijgestaan door de gemachtigden voornoemd van wie mr. Bloem op schrift gestelde pleitaantekeningen heeft voorgedragen en overgelegd. Aan het einde van de mondelinge behandeling heeft dr. Best op schrift gestelde aantekeningen voorgedragen en overgelegd waarop mevr. Van Ameyden voornoemd vervolgens heeft gereageerd.

Uitspraak is nader bepaald op heden.

3. Beoordeling.

3.1 De volgende feiten staan vast.

- SMMC is een in 1991 opgerichte stichting die het enige ziekenhuis alhier in Sint Maarten exploiteert.
- SMMC is een zorgaanbieder en een ziekenhuisvoorziening als bedoeld in de Landsverordening zorginstellingen (hierna: LZI).
- Bij landsverordening van 18 december 2002 zijn regels gesteld inzake de inspectie voor de volksgezondheid. In artikel 2 van deze landsverordening is bepaald dat er een Inspectie voor de Volksgezondheid is (verweerder sub 1 in deze procedure) en in artikel 3 van deze landsverordening is bepaald dat aan het hoofd van de Inspectie de Inspecteurgeneraal voor de volksgezondheid staat (verweerder sub 2 in deze procedure).
- In de periode november 2011 tot en met augustus 2012 heeft de Inspectie SMMC bezocht en inspectie verricht.
- Op 24 augustus 2012 heeft de Inspectie aan SMMC een concept inspectierapport toegezonden.
- Op 8 september 2012 heeft de Inspectie aan SMMC het definitieve inspectierapport toegezonden. De brief van de Inspectie aan SMMC d.d. 8 september 2012 luidt als volgt:

“Please find enclosed our final report on the audit and inspections of the SMMC conducted between November 2011 and July 2012. In chapter 6 of the report you will find an overview of all the findings and the actions that need to be taken.

Based on the many critical findings that need to be addressed and necessary measures to be taken with regard to quality of care and patient safety, the Inspectorate has decided to put the SMMC under higher supervision as of 8th 2012 for a period of one year. This means that the board of directors must present a feasible action plan to the Inspectorate within two weeks to address many of the critical issues found and that the Inspectorate will be conducting announced and unannounced inspections at least three times a month following up on the action plan. Failure to comply may result in fines or (temporary) closure of specific functional units. We will schedule a follow up meeting with you to discuss the report and action plan.

The decision to put the SMMC under higher supervision isn't based on “administrative law” and as such objections cannot be raised and appeal against the decision is not possible.

A press communiqué will be sent out by the Inspectorate informing the public in general about the report and also about the decision to put the SMMC under higher supervision.”

- Bij brief van 12 september 2012 heeft SMMC gereageerd op voormelde brief van de Inspectie. Kort samengevat heeft SMMC de Inspectie verzocht aan te geven op grond van welke (wettelijke) regels de Inspectie bevoegd is SMMC aan hoger toezicht te onderwerpen en bericht dat zolang een adequaat antwoord ontbreekt SMMC de maatregel van hoger toezicht niet erkent en niet zal meewerken. Voorts heeft SMMC de Inspectie verzocht zich te onthouden van verdere publieke uitlatingen over SMMC en heeft SMMC rectificatie van het door de Inspectie verzonden persbericht verzocht.
- Bij brief van 14 september 2009 heeft de Inspectie als volgt gereageerd. *“De Inspectie heeft kennis genomen van uw schrijven d.d. 12 september 2012. Wij delen uw mening in deze niet en zien geen redenen de tegen het SMMC getroffen handhavingsmaatregel van verscherpt toezicht op te heffen.”*
- Op 18 september 2012 heeft SMMC Lar-beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster zoals verwoord in de brief van verweerster d.d. 12 september 2012. Voorts heeft SMMC het Gerecht verzocht de bestreden beschikking te schorsen.
- Bij beslissing van 16 oktober 2012 heeft het Gerecht het verzoek van SMMC om toepassing van artikel 85 Lar niet-ontvankelijk verklaard.
- Bij de thans bestreden beschikking heeft de Inspectie SMMC de volgende last(en) onder dwangsom opgelegd:

Handhavingsoverwegingen

Op grond van de Landsverordening Inspectie voor de Volksgezondheid (PB 2003, no. 8) is de Inspectie bevoegd handhavend op te treden. De Inspectie dient toe te zien op de naleving van wettelijke regelingen op het gebied van de volksgezondheid. Uit het onderzoek van de Inspectie is gebleken dat sprake is van overtreding van relevante wet, -en regelgeving, de statuten en normen, zoals de gedragscode van de Raad van Toezicht van het SMMC (juni 2011). Het SMMC is de mogelijkheid geboden via een actieplan aan te tonen dat voortvarend wordt gewerkt aan de maatregelen om de geconstateerde onrechtmatigheden op te heffen. De Inspectie heeft geconcludeerd dat

de Door het SMMC in het voorlopig actieplan voorgenomen maatregelen onvoldoende zijn. (zie volgende paragraaf: "last onder dwangsom")
 De definitieve bevindingen van het onderzoek, het tijdsverloop, de houding van het SMMC ten opzichte van de Inspectie en de ernst van de onrechtmatigheden geven de Inspectie voldoende aanleiding om vervolgstappen te ondernemen ten opzichte van het SMMC. De Inspectie verwijst daarbij naar de inhoud van de tussentijdse gespreksverslagen en het rapport om de ernst van de overtredingen en de daaraan verbonden risico's te benadrukken. De Inspectie acht het opleggen van een last onder dwangsom, teneinde te bewerkstelligen dat het SMMC de overtredingen staakt en conform de instructies handelt, gerechtvaardigd.

Last onder dwangsom

De Inspectie is ingevolge artikel 15 Landsverordening Inspectie voor de Volksgezondheid (PB 2003, no. 8) bevoegd bestuursdwang toe te passen. Op grond van artikel 24 van bovengenoemde Landsverordening kan de Inspectie in plaats van bestuursdwang toe te passen aan de overtreder een last onder dwangsom opleggen.

De Inspectie legt aan het SMMC de navolgende lasten onder dwangsom op:

1. Vóór 26 oktober 2012 te bewerkstelligen dat er een goedgekeurd Reglement van Bestuur voor handen is. (Statuten SMMC 25 April 2008 art. 5; LV Zorginstellingen art. 16)
2. Vóór 26 oktober 2012 zorg te dragen dat op rechtsgeldige wijze de vertegenwoordiging van het bestuur van het SMMC bij afwezigheid van bestuursleden geregeld wordt, door middel van de formele aanstelling van een vervanger met de benodigde ervaring en deskundigheid, in overeenstemming met de profielschetsen die gelden voor directieleden binnen het SMMC. Dit te verstrekken mandaat strekt ertoe te garanderen dat het bestuur adequaat vertegenwoordigd wordt in afwezigheid van een bestuurslid op St. Maarten, waardoor de kwaliteit van de verleende zorg en de veiligheid in het ziekenhuis gewaarborgd wordt; (Statuten SMMC 25 april 2008 art. 5; LV Zorginstellingen art. 8, 9, 16)
3. Vóór 26 oktober 2012 ervoor zorg te dragen dat de contactgegevens van de te benoemen vertegenwoordiger in afwezigheid van het bestuur middels een memorandum aan alle personen te werk gesteld bij het SMMC en dienstverleners bekend worden gemaakt; (Statuten SMMC 25 April 2008 art 5; LV Zorginstellingen art 8, 9, 16)
4. Vóór 26 oktober 2012 ervoor zorg te dragen dat het dienstdoende bestuurslid, dan wel de vervanger te allen tijde binnen reguliere werkuren middels een diensttelefoon bereikbaar. Het telefoonnummer van deze diensttelefoon dient tevens middels een memorandum aan alle personen te werk gesteld bij het SMMC en dienstverleners, bekend te worden gemaakt; (Statuten SMMC 25 April 2008 art 5; LV Zorginstellingen art. 8,9, 16)
5. Vóór 26 oktober 2012 aan de Inspectie een overzicht te doen toekomen van de data waarop het huidige bestuurslid in de eerstvolgende 6 maanden voornemens is om meer dan 1 dag niet aanwezig te zijn op St. Maarten. Bij het opstellen van dit overzicht dient het bestuur de fysieke aanwezigheid van een geëigend bestuurslid op St. Maarten te waarborgen; (Statuten SMMC 25 April 2008 art. 5; LV Zorginstellingen art. 8, 9, 16)
6. Vóór 26 oktober 2012, te bewerkstelligen dat alle administratieve gegevens, medische data en dossiers, files en computerbestanden benodigd voor een

- adequate vertegenwoordiging én zorg op een locatie binnen het SMMC voorhanden zijn; (LV Zorginstellingen art 18)*
7. *Vóór 8 december 2012 dient de RvB, uitgebreid te worden met een lid dat het dossier "medische inhoudelijke zaken" onder zich heeft en aldus de continuïteit van het bestuur waarborgt; (Statuten SMMC 25 April 2008 art 5; LV Zorginstellingen art. 8, 9, 16)*
 8. *Vóór 8 december 2012 dient de RvB, invulling te geven aan de vacante FTE's onder de basale specialistische disciplines opdat de continuïteit van de basale medische specialistische zorg gegarandeerd is. Basisspecialismen zijn de chirurgie, interne geneeskunde, verloskunde & Gynaecologie, kindergeneeskunde, anesthesiologie, radiologie; (LV Zorginstellingen art. 9, 18);*
 9. *Vóór 8 december 2012 moet de RvB aantonen dat de RvB en de medische staf onderhandelen over een toelatingsovereenkomst voor medisch specialisten die leidt tot een door beide partijen geaccepteerde toelatingsovereenkomst welke vóór 1 januari 2013 geëffectueerd wordt. Onderdeel van deze overeenkomst dienen in ieder geval te zijn: (i) de verantwoordelijkheid van de specialist m.b.t. de continuïteit van zorg; (ii) de verantwoording van de RvB en de specialist m.b.t. het disfunctioneren van de specialist; (iii) de verantwoordelijkheid van de RvB en de specialist m.b.t. het melden en onderzoeken van calamiteiten; (iv) de verantwoordelijkheid van de specialist om zorg te dragen voor adequate dossiervoering en communicatie met collegae specialisten en de eerste lijn; en (v) de medische specialistische supervisie op de SEH en de medium care; (Statuten SMMC 25 April 2008 art. 12; LV Zorginstellingen art. 16, 18, 19)*
 10. *Vóór 8 december 2012 dient de RvB een deugdelijk plan van aanpak conform de voorwaarden van de Inspectie als benoemd in het rapport, m.b.t. de bevindingen aangaande infectiepreventie op het OK complex te realiseren; (LV Zorginstellingen art. 8, 9, 10, 20)*
 11. *Vóór 8 december 2012 dient de RvB een deugdelijk plan van aanpak van de spoedeisende hulp (SEH) te presenteren m.b.t. de supervisie, de deskundigheidsbevordering van het medisch personeel, de dossiervoering, een deugdelijk alarmeringsysteem, een trage methodiek, de invoering van protocollen voor de meest voorkomende acute ziektebeelden en werkafspraken met ketenpartners (huisartsen, ambulancedienst. (LV Zorginstellingen art. 8, 9, 10, 20, 21)*
 12. *Vóór 8 december 2012 dient de RvB in het kader van de voorbereiding op de noodzakelijke zorg bij calamiteiten, zorg te dragen voor geactualiseerde rampenplannen, een plan van aanpak voor het creëren van "disaster awareness" onder het personeel en het organiseren van tenminste een jaarlijkse evacuatie- en "mass casualty" oefening. (Vastgesteld Rampenplan Sint Maarten 4 Maart 2002 AB 2002) no. 8; LV Zorginstellingen art 8,9,10,20, 21)*
 13. *Vóór 8 december 2012 dienen alle met de beheersing en bewaking van de kwaliteit van de zorg belaste commissies minimaal drie leden te hebben en dienen de commissies elk kwartaal te rapporteren aan de RvB. Dit betreft o.a. de FONA-, Infectiepreventie-, protocollen-, klachten-, complicatie-, reanimatie- en geneesmiddelencommissie. (LV Zorginstellingen art. 17)*

Als toelichting op bovengenoemde maatregelen wordt verwezen naar het Inspectierapport, de Landsverordening Zorginstellingen (PB 2007, no. 19) en de Landsverordening Inspectie (PB 2003 no. 8).

Vóór de datum van 26 oktober 2012 is het SMMC geen dwangsommen verschuldigd ten aanzien van de lasten onder dwangsom nrs. 1 tot en met 6. De aan het SMMC gegeven begunstigingstermijn is voldoende voor het naleven van de wet-, -en

regelgeving. Indien het SMMC niet aan deze lasten voldoet, is het vanaf 26 oktober 2012 US\$ 500.00 per dag per last aan dwangsommen verschuldigd. Het bedrag waarvoor geen dwangsom meer kan worden verbeurd wordt bepaald op US\$ 50,000.00 per last.

Vóór de datum van 8 december 2012 is het SMMC geen dwangsommen verschuldigd ten aanzien van de lasten onder dwangsom nrs. 7 tot en met 13. De aan het SMMC gegeven begunstigingstermijn is voldoende voor het naleven van de wet, -en regelgeving. Indien het SMMC niet aan deze lasten voldoet, bent is het vanaf 8 december 2012 US\$ 500.00 per dag per last aan dwangsommen verschuldigd. Het bedrag waarvoor geen dwangsom meer kan worden verbeurd wordt bepaald op US\$ 50,000.00 per last.

De termijn waarbinnen de dwangsommen worden opgelegd is gerelateerd aan de ernst van de overtredingen en aan het maatschappelijk belang van de naleving van deze wet, -en regelgeving."

- Bij beslissing van 16 november 2012 heeft het Gerecht in eerste aanleg alhier overwogen dat de thans bestreden beschikking een beschikking van verweerder sub 1 is, het verzoek om toepassing van artikel 85 Lar voor zover gericht tegen verweerder sub 2 niet-ontvankelijk verklaard en de thans bestreden beschikking, voor zover gericht tegen verweerder sub 1, geschorst totdat op het door SMMC ingestelde beroep zal zijn beslist.

- 3.2 SMMC heeft het Gerecht verzocht het beroep gegrond te verklaren, de beschikking waarvan beroep te vernietigen en het Land Sint Maarten te veroordelen in de kosten van deze procedure. Daartoe heeft SMMC in haar beroepschrift aangevoerd dat de bestreden beschikking is genomen (i) in strijd met het geschreven recht, meer in het bijzonder de Landsverordening Inspectie voor de Volksgezondheid (LIV) en (ii) in strijd met het ongeschreven recht, meer in het bijzonder het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het verbod van willekeur.

ad i

Voor wat betreft de gestelde strijd met het geschreven recht voert SMMC aan:

- dat de bestreden beschikking voor wat betreft een aantal lasten reeds vernietigd dient te worden omdat de Inspectie miskent dat haar toezichthoudende taak van de Inspectie zich niet uitstrekt tot de "governance" (het bestuur) van SMMC;
- dat een last onder dwangsom kan worden opgelegd in geval van overtredingen doch SMMC heeft geen wettelijke regel overtreden en alle andere beweerdelijk geschonden normen zijn normen die de Inspectie zelf heeft verzonden dan wel klakkeloos heeft ontleend aan Nederlandse maatstaven die niet analoog in Sint Maarten kunnen worden toegepast;
- dat vele voorschriften waaraan SMMC zich volgens de Inspectie niet houdt belangen beschermen die hetzij de Inspectie niet aangaan, hetzij niet gediend zijn met een last onder dwangsom;
- dat de wetgever heeft bedoeld de instrumenten van bestuursdwang, last onder dwangsom en boete te reserveren voor gevallen die kunnen worden gekwalificeerd als ernstige misstand doch van ernstige misstanden is geen sprake;

- dat de Inspectie onvoldoende belang heeft bij het opleggen van een last onder dwangsom aangezien het verscherpt toezicht een toereikend instrument is voor de Inspectie om er op toe te zien dat SMMC bepaalde verbeteringen doorvoert en SMMC reeds een aanzet tot verbetering heeft gegeven waar nog bij komt dat de memorie van toelichting op artikel 24 LIV uitgaat van een verbod van gelijktijdigheid van bestuurlijke maatregelen.

ad ii

Voor wat betreft de strijd met het ongeschreven recht voert SMMC aan:

- dat niet, althans niet deugdelijk, is gemotiveerd hoe uit onderzoek van de Inspectie is gebleken dat SMMC relevante wet- en regelgeving, statuten en normen overtreedt;
- dat de Inspectie evenmin haar conclusie motiveert "dat de door het SMMC in het voorlopig actieplan voorgenomen maatregelen onvoldoende zijn";
- dat het zorgvuldigheidsbeginsel en het verbod van willekeur zijn overtreden nu de last onder dwangsom is opgelegd terwijl in een eerder Lar beroep aan de rechter is voorgelegd hoe ver de arm van de Inspectie reikt;
- dat het inspectierapport waarop de lasten onder dwangsom zijn gebaseerd meerdere feitelijke onjuistheden bevat;
- dat meerdere lasten niet (precies) overeenkomen met de corrigerende maatregelen uit het inspectierapport;
- *"De Inspectie is onbevoegd tot het opleggen van de lasten 1 tot en met 5 en sub 7, aangezien er geen wettelijke basis bestaat dat de Inspectie zich als extern toezichthouder mag bemoeien met de governance van zorginstellingen en de taakuitoefening door het Bestuur van SMMC. Op die taakuitoefening wordt immers toezicht gehouden door de Raad van Toezicht. De Inspectie mag zich evenmin bemoeien met de taakuitoefening door de Raad van Toezicht en diens relatie met de Raad van Bestuur. Uiteraard kan de Inspectie evenmin op straffe van een dwangsom afdwingen dat het Bestuur van SMMC met een lid wordt uitgebreid (last sub 7).*

Voor zover de Inspectie al bevoegd is tot het opleggen van de lasten sub 6 en 8, geldt dat deze lasten, zeker binnen de gestelde termijn, onvoldoende specifiek omschreven en bovendien onuitvoerbaar zijn, de last sub 6 wegens juridische perikelen en rechterlijke uitspraken en de last sub 8 omdat SMMC zich slechts kan inspannen om vacante FTE's in te vullen en uiteraard geen resultaat kan garanderen. De lasten sub 10 en sub 11 zijn ten onrechte opgelegd, aangezien het voorlopige actieplan van SMMC reeds op deugdelijke wijze voorziet in de aanpak van de in deze lasten genoemde onderwerpen. Voor de last sub 12 bestaat geen enkele basis in zoverre als deze last veronderstelt dat SMMC een eigen rampenplan zou moeten hebben. De last sub 13 is onnodig gegeven, aangezien SMMC de bij wet vereiste commissies al heeft en de Inspectie heeft geen recht heeft het aantal leden van die commissies dwingend te bepalen en op te leggen."

3.3 Het Gerecht overweegt eerst het volgende.

Ingevolge het bepaalde in artikel 3, lid 1, van de Lar wordt onder een beschikking verstaan een schriftelijk besluit van een bestuursorgaan inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling die niet van algemene strekking is.

De bestreden beschikking is weliswaar ondertekend door verweerder sub 2, de Inspecteurgeneraal voor de Volksgezondheid, doch het gaat hier om een beschikking "last onder dwangsom" als bedoeld in artikel 24, lid 1, van de LIV waartoe de Inspectie bevoegd is en niet de Inspecteurgeneraal. De bestreden beschikking is een beschikking van de Inspectie, niet van de Inspecteurgeneraal. Het Gerecht zal het beroep, voor zover gericht tegen de Inspecteurgeneraal, dan ook niet-ontvankelijk verklaren.

3.4 In artikel 2, lid 1, van de LIV is bepaald dat er een Inspectie voor de Volksgezondheid is.

In artikel 2, lid 2, van de LIV is bepaald dat de Inspectie tot taak heeft

- a. het toezicht op de volksgezondheid;
- b. het toezicht op de naleving van de wettelijke regelingen op het gebied van de volksgezondheid waaronder begrepen de gezondheidszorg, de geneesmiddelenvoorziening, psychotrope stoffen en verdovende middelen, bestrijdingsmiddelen, milieuaangelegenheden, en waren, waaronder eet en drinkwaren;
- c. het toezicht op de uitoefening van toezichthoudende bevoegdheden door andere daartoe krachtens wettelijke regeling op het gebied van de volksgezondheid aangewezen personen of organisaties;
- d. het toezicht op erkende opleidingen voor beroepen in de gezondheidszorg in de Nederlandse Antillen;
- e. het uitbrengen op verzoek of uit eigen beweging, van adviezen en het verstrekken van inlichtingen;
- f. de behandeling van klachten;
- g. het verrichten van andere bij of krachtens landsverordening opgedragen taken.

In artikel 2, lid 3, van de LIV is het volgende bepaald:

"Ter zake van de het tweede lid bedoelde taken kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, regels worden gesteld."

In artikel 6 van de LIV is het volgende bepaald:

"Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere voorschriften worden gegeven omtrent de taak, de bevoegdheid en de werkzaamheden van de Inspecteurgeneraal, de inspecteurs, de adjunct inspecteurs en het overige personeel van de Inspectie"

In artikel 11, lid 1, van de LIV is het volgende bepaald:

“Met het toezicht op de naleving van wettelijke regelingen op het gebied van de volksgezondheid zijn, naast de krachtens die wettelijke regeling aangewezen personen, belast de bij landsbesluit aangewezen medewerkers van de Inspectie. Een zodanige aanwijzing wordt bekend gemaakt in het blad waarin van landswege officiële berichten worden geplaatst.”

In artikel 11, lid 2, van de LIV is het volgende bepaald:

“Toezichthouders zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervuiking van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

- a. alle inlichtingen te vragen;*
- b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;*
- c. goederen aan opnemng en onderzoek te onderwerpen, deze daartoe tijdelijk mee te nemen en daarvan monsters te nemen;*
- d. alle plaatsen met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner te betreden, eventueel vergeld van door hen aangewezen personen;*
- e. woningen of tot woning bestemde gedeelten van vaartuigen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner binnen te treden.”*

In artikel 14 van de LIV is het volgende bepaald:

“De Inspectie is bevoegd tot het geven van aanwijzingen ten einde de naleving van de wettelijke voorschriften op het gebied waarvan de Inspectie toezichthoudende bevoegdheden zijn toegekend te garanderen.”

In artikel 15 van de LIV is het volgende bepaald:

“De Inspectie is bevoegd tot het doen wegnemen, ontruimen, beletten, in de vorige toestand herstellen of verrichten van hetgeen in strijd met de in de onderscheiden landsverordeningen de volksgezondheid betreffende en de daarop berustende bepalingen is of wordt gedaan, gehouden of nagelaten.”

In artikel 24 van de LAV is het volgende bepaald:

“De Inspectie kan in plaats van het uitoefenen van bestuursdwang aan de overtreder een last onder dwangsom opleggen, die ertoe strekt de overtreding ongedaan te maken dan wel een herhaling van de overtreding te voorkomen. Een last onder dwangsom wordt niet opgelegd indien het belang dat het betrokken voorschrift beoogt te beschermen zich daartegen verzet.

De Inspectie stelt de dwangsom vast hetzij op een bedrag ineens hetzij op een bedrag per tijdseenheid waarin de last niet is uitgevoerd of op een bedrag per overtreding van de last. De Inspectie stelt tevens een bedrag vast waarboven geen dwangsom meer wordt verbeurd. Het vastgestelde bedrag van de dwangsom dient in redelijke verhouding te staan tot de zwaarte van het geschonden belang en de beoogde werking van de dwangsomoplegging.

In de beschikking tot oplegging van een last onder dwangsom die strekt tot het ongedaan maken of het beëindigen wordt een termijn gesteld gedurende welke de overtreder de last kan uitvoeren zonder dat een dwangsom wordt verbeurd.”

In artikel 23 van de LZI is het volgende bepaald:

“Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de medewerkers van de Inspectie, bedoeld in artikel 11, eerste lid, van de Landsverordening voor de Volksgezondheid.”

Het opleggen van een last onder dwangsom betreft een discretionaire bevoegdheid van verweerder. Dit betekent dat de volgende vragen dienen te worden beantwoord, te weten (1) de vraag of Inspectie bevoegd was een last onder dwangsom op te leggen en, zo ja, (2) of de uitoefening van de bevoegdheid niet in strijd is met het geschreven en/of ongeschreven recht.

Voor zover SMMC aanvoert dat de in geding zijnde lasten onder dwangsom de toets aan het geschreven recht niet doorstaan gelet op het verbod van gelijktijdigheid van bestuursrechtelijke dwangmaatregelen (artikel 24 LIV) gaat dit betoog niet op nu het verscherpt toezicht waaraan SMMC is onderworpen geen dwangmaatregel is als bedoeld in de LIV.

Het Gerecht zal hierna per last voormelde vragen beantwoorden.

3.5.1 *last I*

In artikel 16, lid 1, LZI is het volgende bepaald:

“Voor zover een ziekenhuisvoorziening rechtspersoonlijkheid heeft dan wel onder het beheer staat van een rechtspersoon worden in de statuten regels gesteld met betrekking tot de taken van het algemeen bestuur en het dagelijks bestuur, gericht op het functioneren van de ziekenhuisvoorziening overeenkomstig de doelstelling. Deze regels bevatten, naast de wettelijk voorgeschreven bepalingen, voorts onder meer regels over het toezicht binnen de ziekenhuisvoorziening en de verplichting tot het opstellen van een reglement voor elk van de genoemde bestuursorganen.”

De Inspectie stelt terecht dat dit artikel, in combinatie met artikel 23 LZI, een voldoende wettelijke grondslag vormt voor haar opdracht aan het SMMC om te zorgen voor een goedgekeurd bestuursreglement. Het betoog van SMMC dat de Inspectie het legaliteitsbeginsel heeft geschonden voor deze last gaat niet op.

SMMC heeft vervolgens aangevoerd dat de Inspectie niet bevoegd was tot het opleggen van deze last omdat zij niet in overtreding was als bedoeld in artikel 24 van de LIV. Zij heeft daartoe, letterlijk weergegeven uit de conclusie van repliek, het volgende aangevoerd: *“Subsidiair stelt SMMC zich op het standpunt dat zij niet in strijd met enige bepaling van de LZI heeft gehandeld, hetgeen de Inspectie ten tijde van het opleggen van de last bekend was, zodat de Inspectie ook om die reden niet tot het opleggen van een last onder dwangsom bevoegd was. In dit verband verwijst SMMC naar een op 11 oktober 2012 door de Raad van Toezicht aan de Inspectie verzonden e-mail met als bijlage het document “in het belang van de Patiënt – Gedragscode en Reglementen – Functioneren en Maatschappelijke Verantwoording Stichting St. Maarten Medical Center 2010”,*

welk document (vanaf pagina 38) het tot 10 november 2012 geldende Reglement van het raad van Bestuur bevat (zie productie 10.12A en/of 10.16.2/10.16.4). uit de begeleidende brief (zie productie 12B) blijkt voorts dat dit Reglement op 16 april 2008 door de Raad van Toezicht is goedgekeurd en dat het in 2010 opgestelde gereviseerde document (zie productie 10.12c) in beginsel (want hangende finalisering van het document) door de Raad van Toezicht is goedgekeurd. Daarbij vermeldt de begeleidende brief (onder nummer 5) dat de raad van toezicht de opvatting huldigt dat deze documenten "living documents" zijn die niet statisch zijn, maar onderworpen zijn aan veranderingen als gevolg van tijd, nieuwe inzichten en ervaringen."

Het vorenstaande is niet, althans niet voldoende gemotiveerd, weersproken door de Inspectie bij conclusie van dupliek. Nu de Raad van Toezicht in haar brief van 11 oktober 2012 (derhalve van vóór datum bestreden beschikking) zelf schrijft dat zij in 2008 het bestuursreglement van de Raad van Bestuur heeft goedgekeurd en dat er een concept voor een nieuw reglement circuleert vermag het Gerecht niet in te zien dat SMMC ter zake artikel 16, lid 1, LZI in overtreding is. De Inspectie was derhalve niet bevoegd tot het opleggen van deze last.

3.5.2 *last 2, last 3, last 4, last 5*

Voor deze lasten verwijst de Inspectie naar de LZI en wel naar de artikelen 8, 9 en 16 als wettelijke grondslag voor haar bevoegdheid. Voor zover SMMC zich op het standpunt stelt dat de Inspectie geen bevoegdheden heeft ter zake haar bestuurlijke organisatie is dit standpunt, zo algemeen geformuleerd, onjuist. De LZI bevat niet alleen regels over de medische kwaliteit van de zorg doch ook over de organisatorische kwaliteit van de zorg. Het Gerecht wijst op de navolgende passages in de Memorie van Toelichting bij de LZI: *"Het gaat de regering te ver op voorhand in te grijpen in privaatrechtelijke structuren, tenzij als gevolg van een gebrekkige structuur de kwaliteit van de verleende zorg overlaat. Alsdan kunnen maatregelen getroffen worden die mede betrekking kunnen hebben op de organisatiestructuur."* en verder: *"Wat betreft de organisatorische kwaliteit zijn in het bijzonder bepalingen opgenomen die betrekking hebben op de leiding van een ziekenhuisvoorziening. Verder op de voorgeschreven elementen die in de statuten van de rechtspersoonlijkheid hebbende ziekenhuisvoorzieningen of van ziekenhuisvoorzieningen die onder beheer staan van een rechtspersoon, alsmede in de reglementen van de bestuursorganen van de ziekenhuisvoorziening moeten worden opgenomen."* en voorts: *"De zorgaanbieder moet zorgen voor een goede organisatie onder meer door zich goed te verdiepen in de vraag welke personen en middelen de zorginstelling nodig heeft. Hij moet verder de verantwoordelijkheden binnen de zorginstellingen goed verdelen. De werkafspraken met de geneeskundigen moeten bijvoorbeeld helder zijn en de organisatie van het gebouw moet in orde zijn."*

De lasten 2, 3, 4 en 5 hebben gemeen dat zij betrekking hebben op de leiding van SMMC in geval van afwezigheid van het enige lid van de Raad van Bestuur van SMMC. Dat in het belang van de organisatorische kwaliteit van een ziekenhuis zoals SMMC dient te worden voorzien in een deugdelijke en kenbare regeling ter

zake de vervanging/waarneming van het enig lid van de Raad van Bestuur van SMMC behoeft geen betoog. De wettelijke grondslag hiervoor is naar het oordeel van het Gerecht te vinden in artikel 9, lid 1, LZI: *“De zorgaanbieder organiseert de verlening van de zorg op zodanige wijze, voorziet de zorginstelling zowel kwalitatief als kwantitatief zodanig van personeel en materieel, en draagt zorg voor een zodanige verantwoordelijkheidstoedeling, dat een en ander leidt of redelijkerwijze moet leiden tot verantwoorde zorg.”* Dat het vereiste van een deugdelijke en kenbare regeling ter zake de vervanging/waarneming van het bestuur van een ziekenhuisvoorziening niet met zoveel woorden in de LZI is te lezen is niet van belang. Artikel 9, lid 1, LZI laat beoordelingsruimte aan het bestuursorgaan (hier: de Inspectie) en het is aan de rechter om te bezien hoe het bestuursorgaan deze beoordelingsruimte heeft ingevuld om vervolgens te toetsen of het gebruik van deze beoordelingsruimte past binnen de wettelijke bepaling.

SMMC heeft vervolgens aangevoerd dat zij niet in overtreding is. Voor de motivering (dus ook de motivering ter zake het in overtreding zijn) van de in geding zijnde lasten verwijst de Inspectie naar de wet (LZI) en het Inspectierapport. In het Inspectierapport is op meerdere plaatsen te lezen (hetgeen ook niet door SMMC is betwist) dat er geen gemandateerde vervanger van het enig lid van de Raad van Bestuur van SMMC is. Het enkele feit dat er geen gemandateerde vervanger is, is echter onvoldoende motivering voor het beweerdelijk in overtreding zijn. SMMC is in overtreding indien er geen deugdelijke en voor belanghebbenden (dat is overigens niet zonder meer al het personeel van SMMC) kenbare regeling is ter zake vervanging/waarneming van de Raad van Bestuur bij afwezigheid. Noch in de bestreden beschikking noch in het Inspectierapport is te lezen dat de Inspectie heeft onderzocht hoe de waarneming van de Raad van Bestuur is geregeld, of deze waarneming deugdelijk is aldus dat bij afwezigheid alle noodzakelijke belangrijke beslissingen kunnen worden genomen en hoe deze waarneming/vervanging in de praktijk functioneert. Aldus is het gestelde, en voor een last onder dwangsom noodzakelijke, in overtreding zijn niet met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid en niet deugdelijk gemotiveerd. Last 2, en de met deze last samenhangende of uit deze last voortvloeiende lasten 3 en 4 kunnen reeds hierom de toets aan het geschreven recht niet doorstaan.

Voor de last sub 5 ontbreekt naar het oordeel van het Gerecht inderdaad, zoals het SMMC heeft opgemerkt, een wettelijk voorschrift. Er is geen wettelijk voorschrift te duiden die de Raad van Bestuur van SMMC noopt haar afwezigheid kenbaar te maken aan de Inspectie.

3.5.3 *last 6*

De wettelijke grondslag (ter voldoening aan het legaliteitsvereiste) voor deze last is artikel 18, lid 2, van de LIV waarin het volgende bepaald: *“Een ziekenhuisvoorziening draagt zorg dat elke geneeskundige de ziektegeschiedenis van iedere onder zijn behandeling zijnde patiënt bijhoudt. De gegevens van een patiënt zijn voor zover zij voor de medebehandeling of de overname van de*

behandeling van belang zijn, toegankelijk voor andere in de ziekenhuisvoorziening werkzame geneeskundigen.” Dat SMMC ten aanzien van deze wettelijke verplichting in overtreding is, is in de bestreden beschikking niet gemotiveerd en is evenmin te lezen in het Inspectierapport waarnaar de Inspectie voor de motivering van de in geding zijnde lasten verwijst. In het Inspectierapport is wel wat te lezen over de kwaliteit van de dossiers (*“De dossiervorming is ronduit slecht. Slechts bij uitzondering wordt in het patiëntendossier een heldere differentiaal diagnose, werkdiagnose, behandelplan en wekelijkse samenvatting gevonden*) doch is niets te lezen over ontoegankelijkheid van (bepaalde) dossiers. Eerst in het verweerschrift en vervolgens in de conclusie van repliek en dupliek wordt duidelijk om welke dossiers het bij last 6 gaat. Dat is echter te laat. De motivering van een beschikking (in dit geval beter: waar gaat het eigenlijk om) dient in de beschikking, of de daaraan ten grondslag liggende stukken, te zijn verwoord, niet in latere processtukken. Bij deze stand van zaken kan ook last 6 de toets aan het geschreven recht (het in overtreding zijn) niet doorstaan.

3.5.4 *last 7*

Voor de wettelijke grondslag van deze last verwijst de Inspectie naar de artikelen 8, 9 en 16 van de LZI. De enig denkbare wettelijke grondslag is artikel 9, lid 1, LZI: *“De zorgaanbieder organiseert de verlening van de zorg op zodanige wijze, voorziet de zorginstelling zowel kwalitatief als kwantitatief zodanig van personeel en materieel, en draagt zorg voor een zodanige verantwoordelijkheidstoedeling, dat een en ander leidt of redelijkerwijze moet leiden tot verantwoorde zorg”*. Uit deze wetstekst en gelet op de hiervoor onder 3.5.2 geciteerde passage uit de Memorie van Toelichting bij de LZI (*“Het gaat de regering te ver op voorhand in te grijpen in de privaatrechtelijke structuren, tenzij als gevolg van een gebrekkige structuur de kwaliteit van de verleende zorg te wensen overlaat. Alsdan kunnen maatregelen getroffen worden die mede betrekking kunnen hebben op de organisatiestructuur.”*) kan deze last slechts worden opgelegd indien door de huidige bestuursstructuur de kwaliteit van de zorg door SMMC te wensen over laat. Dit (causaal) verband is niet, althans niet met zoveel worden, gemotiveerd. De frequente afwezigheid van het enige lid van de Raad van Bestuur is onvoldoende voor dit door de wet vereiste verband. Enige andere motivering ter zake deze last ontbreekt of is niet voldoende duidelijk. Ook deze last houdt in rechte geen stand nu de voor deze last nodige wettelijke grondslag ontbreekt, althans niet naar behoren is gemotiveerd.

3.5.5 *last 8*

Partijen zijn het erover eens dat artikel 9. Lid 1, LZI de wettelijke grondslag kan zijn voor de in geding zijnde last. SMMC voert echter aan dat zij niet in overtreding is enkel en alleen omdat een aantal FTE's voor basale specialistische disciplines (nog) niet zijn ingevuld. Voor het in overtreding zijn dient een norm te zijn overschreden, in dit geval de norm van het aantal FTE's voor basale specialitische disciplines. Voor de motivering van de bestreden beschikking verwijst de Inspectie naar het Inspectierapport. In het Inspectierapport, nogmaals van de eerste tot de laatste pagina lezende, ziet het Gerecht nergens de hier

bedoelde norm staan en ziet het Gerecht al helemaal niet gemotiveerd staan dat het niet halen van enige norm aan SMMC in redelijkheid worden toegerekend. Ook deze last houdt in rechte geen stand nu de wettelijk grondslag voor de bevoegdheidsuitoefening ontbreekt, althans niet naar behoren is gemotiveerd.

3.5.6 *last 9*

In artikel 18, lid 4, LZI is het volgende bepaald: *“De in een ziekenhuisvoorziening werkzame geneeskundigen worden in de desbetreffende ziekenhuisvoorziening toegelaten op basis van een overeenkomst waarin de rechten en plichten van de geneeskundigen zijn neergelegd.”* De genoemde toelatingsovereenkomsten zijn niet in het geding, wel de door de Inspectie gestelde voorwaarde sub v (*de medische specialistische supervisie op de SEH en de medium care*) en de door de Inspectie genoemde termijnen. Voor wat betreft de voorwaarde sub v heeft SMMC het volgende aangevoerd: *“SMMC betwist echter primair dat voor het afdwingen van het als vijfde genoemde onderwerp, de medisch-specialistische supervisie, een juridische basis bestaat. Een dergelijke verplichting kan noch in de LZI noch in de medische praktijk worden teruggevonden, zodat de Inspectie tot het opleggen van (in ieder geval dit deel van) deze last niet bevoegd was.”* Bij conclusie van dupliek heeft de Inspectie dit niet, althans niet voldoende, weersproken, zodat voor het Gerecht vast staat dat voor dit onderdeel van last 9 geen voldoende wettelijke basis bestaat zodat de Inspectie de bevoegdheid mist om deze voorwaarde aan de last te stellen. De Inspectie heeft wel bij conclusie van dupliek betwist dat de gestelde termijnen niet redelijk zijn. Het gaat bij deze last om een reeds lang (2 maart 2007) bestaande wettelijke verplichting enerzijds doch anderzijds om onderhandelingen ter zake diverse onderwerpen en waarbij diverse personen betrokken zijn. Dat kost enige tijd. Tegen deze achtergrond kon de Inspectie bij de uitoefening van haar bevoegdheid niet tot de gestelde termijnen komen. Deze zijn (iets) te kort. Deze last doorstaat voor wat betreft de voorwaarde sub v de toets aan het geschreven recht niet en voor wat betreft de aan SMMC gegeven termijnen de toets aan het ongeschreven recht niet.

3.5.7 *lasten 10, 11 en 12*

De lasten 10, 11 en 12 hebben gemeen dat zij SMMC opdragen plannen van aanpak op te stellen. Het Gerecht kan de Inspectie volgen dat indien infectiepreventie op operatiekamers tekort schiet, er geen adequate spoedeisende hulp bestaat en er geen regels zijn voor zorg bij calamiteiten, er sprake kan zijn van overtreding van de wettelijke bepalingen genoemd in de bestreden beschikking bij deze lasten. Het Gerecht verstaat SMMC aldus dat de Inspectie zich voor een last onder dwangsom vereiste overtreding niet kan beroepen op de het Inspectierapport nu dit rapport op meerdere onderdelen inhoudelijk wordt betwist en op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Daar komt bij, aldus SMMC, dat het zorgvuldigheidsbeginsel met zich brengt dat SMMC, alvorens de last op dwangsom op te leggen, gehoord had moeten worden.

Zoals het Gerecht hiervoor heeft overwogen is er, anders dan SMMC subsidiair ten verweere aanvoert, wel een wettelijke grondslag voor de lasten aan te voeren. De wettelijke regels betreffen echter in algemene bewoordingen gestelde normen. Telkenmale zal de beoordelingsruimte door het bestuursorgaan (in dit geval de Inspectie) ingevuld moeten. Eerst dan kan de rechter toetsen of het bestuursorgaan met de invulling van de beoordelingsruimte binnen de grenzen van de wet is gebleven (zie ook hiervoor 3.5.2 en 3.5.5). Het is inderdaad, zoals de Inspectie heeft aangevoerd, niet de bedoeling dat het Gerecht zelf op de stoel van de wetgever of het bestuursorgaan gaat zitten.

Ook voor deze lasten komt het Gerecht tot het oordeel dat deze last de toets aan het geschreven niet kan doorstaan voor wat betreft het in overtreding zijn. Voor wat betreft het onderwerp van de lasten (infectiepreventie op operatiekamers, een adequate spoedeisende hulp en zorg bij calamiteiten) is het eerst aan de Inspectie om invulling te geven (normen te stellen) aan de door haar genoemde wettelijke bepalingen nu deze bepalingen de nodige beoordelingsruimte laten en vervolgens te verwoorden dat SMMC deze normen heeft overschreden waarna het Gerecht tenslotte slechts kan toetsen of de invulling van de beoordelingsruimte de grenzen van de wet niet overschrijdt en, zo neen, SMMC inderdaad de normen heeft overschreden. Voor de motivering van lasten 10, 11 en 12 (ook voor wat betreft het in overtreding zijn) verwijst de Inspectie wederom naar het Inspectierapport. Dit is geen deugdelijke motivering nu het Inspectierapport (waarvan de inhoud en de wijze van totstandkoming overigens door SMMC worden betwist) een beschrijving geeft van wat is geconstateerd en wat gewenste verbeteringen zijn doch in het Inspectierapport zijn niet, althans niet voldoende duidelijk, de hier bedoelde normen te lezen. De bestreden beschikking is voor wat betreft deze lasten dan ook niet met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid en niet deugdelijke gemotiveerd.

3.5.8 *last 13*

Voor last verwijst de bestreden beschikking naar artikel 17 LZI. In artikel 17 LZI is het volgende verwoord:

1. *In een ziekenhuis functioneren een of meer commissies. Deze hebben tenminste tot taak:*
 - a. *de registratie van incidenten, waaronder worden begrepen ongewenste gebeurtenissen of een reeks van ongewenste gebeurtenissen, al dan niet tijdig gecorrigeerd, die hebben geleid, dan wel hadden kunnen leiden, tot ongewenste gevolgen als dood, verwonding, ziekte of schade aan, dan wel verlies van apparatuur of eigendom;*
 - b. *de advisering over de voorziening en distributie van geneesmiddelen;*
 - c. *de advisering over de handhaving van optimale hygiënische omstandigheden;*
 - d. *het zorgdragen voor het vaststellen van uniforme medische- en verpleegkundige protocollen met betrekking tot behandelingen.*
2. *Elke ziekenhuisvoorziening doet tenminste een keer per jaar verslag over het functioneren van de in het eerste lid bedoelde commissies aan de Inspectie."*

SMMC heeft aangevoerd dat zij beschikt over de wettelijk voorgeschreven commissies (incidentencommissie, geneesmiddelencommissie, hygiënecommissie/infectiepreventie-commissie, protocollencommissie en een klachtencommissie. Voor het afdwingen van andere commissies bestaat, aldus SMMC, geen wettelijke grondslag.

Waar in artikel 17, lid 1, LZI staat “*tenminste*” laat dit, anders dan SMMC betoogt, open de mogelijkheid dat een ziekenhuis ook over andere commissies dan de wettelijk verplichte commissies beschikt. Zonder nadere normstelling, die in het Inspectierapport niet is te lezen, valt echter niet in te zien dat SMMC ter zake het ontbreken van een reanimatiecommissie artikel 17, lid 1, LZI heeft overtreden. Ook verder is in het Inspectierapport voor deze last geen verdere motivering te lezen dan dat een reanimatiecommissie ontbreekt. Ook deze last kan de toets aan het geschreven recht niet doorstaan.

- 3.6 Het vorenstaande leidt betekent dat het beroep, voor zover gericht tegen verweerder sub 2, gegrond dient te worden verklaard en dat de bestreden beschikking wordt vernietigd.
- 3.7 Het Gerecht veroorlooft zich nog op te merken dat door partijen het nodige is gezegd over de ontwikkelingen, contacten en geschriften van ná datum bestreden beschikking. Het Gerecht is hier niet op ingegaan gelet op de ex tunc toetsing in deze.
- 3.8 Er is aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten van de procedure. Met toepassing van het besluit proceskosten bestuursrecht worden de kosten bepaald op 1 punt a NAF 700,- voor het beroepschrift, 0,5 punt a NAF 700,- voor de conclusie van repliek en 1 punt a NAF 700,- voor de mondelinge behandeling. Het Gerecht ziet aanleiding voor het gewicht van de zaak 1,5 te rekenen. De proceskosten bedragen derhalve NAF 2.625,-. Het Gerecht zal voorts bepalen dat aan SMMC het griffierecht wordt terugbetaald.

4. Beslissing.

Het Gerecht:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk voor zover gericht tegen verweerder sub 2;

verklaart het beroep gegrond voor zover gericht tegen verweerder sub 1;

vernietigt de bestreden beschikking;

bepaalt dat verweerder sub 1, ten laste van het land Sint Maarten, een bedrag ad NAF 2.625,- betaalt aan eiseres als vergoeding van de kosten van deze procedure;

bepaalt voorts dat verweerster sub 1, ten laste van het land Sint Maarten, een bedrag ad NAF 150,-- betaalt aan eiseres, zijnde het door eiseres betaalde griffierecht.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.W.J. van Veen, rechter in het Gerecht in eerste aanleg te Sint Maarten, en uitgesproken in het openbaar in tegenwoordigheid van de griffier op 20 mei 2013.

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open binnen zes weken na de dag van kennisgeving van deze uitspraak. Zie hoofdstuk 5 van de Lar